

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemețat în 1853 de MI
APARE SĂPTĂMÂNAL

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român (Of.)

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă răsplatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Cei ce s'au jertfit

Dumineca trecută au sosit și la Sibiu câteva sute de răniți în războiul pentru ordinea creștină și pentru dreptatea românească. Ca în toate orașele, și la Sibiu sosirea lor a produs o mare răscolire de conștiință, o adâncă reculegere și o cutremurătoare meditație. Sosirea răniților într'un oraș și prezența lor e o chemare la pocăință și la altă viață. Ei sunt într'un anume înțeles trimișii Domnului, graiul Lui sguđuitor. Rănilile lor vorbesc ca predica lui Iona în cetatea Ninive. Ei ne silesc prin prezența lor mutilată, prin durerile ce le-au încercat, prin stingherirea fizică în care vor trăi întreaga viață — și toate acestea pentru noi — să ne întrebăm: dar eu nu am nici o datorie? Viața mea de până acum, înecată în egoism, mai poate dura? Nu e ea un păcat, o urâciune morală îngrozitoare, care mă jenează în primul rând pe mine? Răniții ne desgolesc, prin predica cea mai blândă, a simplei lor prezențe suferinde, toată micimea noastră, dar tocmai prin aceasta ea e imboldul cel mai puternic de-a părăsi felul de trai de până acum și de-a căuta și noi să fim de un folos altora, jertfindu-ne în oarecare chip pentru obște. Dacă ne simțim condamnabili pentru viața meschină de satisfacții egoiste, dusă până acum, dacă am continua-o și în viitor, am fi de o mie de ori mai vrednici de osândă și de disgrația lui Dumnezeu și a oamenilor.

Răniții ne trimit apoi gândurile la camarazii lor cari nu s'au mai întors nici măcar cu un trup știrbit sau schilodit, ci au rămas să doarmă sub o brazdă depărtată, pe care au răscumpărat-o cu moartea lor de sub domnia lui Antichrist.

Ne vedem inconjurați deci de jertfe. Le vedem cu ochii fizici mișcându-se în cărți sau cu ochii sufletului absentând pentru totdeauna dintre noi. Și ne dăm seama că acestor jertfe le datorăm viața și liniștea noastră și a copiilor noștri. Experiem intuitiv învățătura creștină că jertfa ne răscumpără, că ea are caracter substitutiv. Viața noastră își datorește continuarea mormintelor unora din frații noștri și înjumătățirii vieții altora. Prin moartea unora din ei trăim noi și prin rănilile altora suntem întregi.

Dar ar fi o necuviință grosolană și o mișelie să ne închipuim că rolul nostru în raportul dintre jertfă și viață, este acela al unor simpli profitori, că frații noștri au fost destinați numai să se jertfească, iar noi numai să tragem foloasele jertfei lor.

Conștiința însăși, care ne biciuiește în fața unui rănit, ne arată că jertfa nu are numai rostul de-a ne asigura nouă un traiu pământesc fără griji, ci de a ne smulge din viața cea după trup, de-a ne face ființe ale datoriei față de alții. Jertfa e o putere

care ne revendică, ne pretinde în slujba altora, ne desface de noi, de preocupările egoiste. Ea ne ridică cu alte cuvinte la rangul de ființe etice, dela starea de viețuire iresponsabilă, animalică.

Jertfa nu se aduce numai ca să trăim pur și simplu, ci ca să trăim altfel: după duh, nu după trup, etic nu egoist, religios nu animalic. Jertfa învie în noi eul duhovnicesc, cel capabil de nemurire și de înțelegere a realităților și bucuriilor spirituale. Jertfa înalță în noi și în fața noastră ordinea spirituală a existenței, ne mută din orizontul material și trupesc al realității în cel ceresc. Jertfa e graiul care ne cheamă cu mai multă putere la înviere. Ea smulge din noroiul și întunecul poftelor și intereselor, în care se află scufundată, personalitatea noastră adevărată, eul nostru care poate dăinui pe deasupra materiei.

Jertfa nu ne dă numai viața, sau nu atât viața, ci învierea, mântuirea.

Dar numai dacă urmăm mișcarea ce o trezește în primul moment prezența celui ce și-a lăsat schilodit trupul pentru noi. Numai dacă ținem în conștiința noastră meru proaspăt și treaz apelul, indemnul ce ni-l face jertfa și împlinim cu consecvență tenacitate tot ce se cuprinde în acest apel, în această mișcare a conștiinței;

ajutorarea răniților și a familiilor lor tot timpul cât vor avea lipsă, mângâierea și ajutorarea familiilor celor ce au căzut în luptă pentru noi. Și apoi toată seriozitatea, înfrânarea, munca, credința cuprinsă în cuvântul grav cu care ne agrăește jertfa.

Numai dacă ne vom ținea astfel pe linia pe care ne-o indică mișcarea de conștiință la prima vedere a celor ce s'au sacrificat, jertfa lor ne va fi spre învierea vieții spirituale din noi și deci și spre mântuire. Altfel, de vom recădea în starea de tocire obișnuită a oricărui sentiment ce ne cheamă afară din inerția egoismului, jertfa fraților noștri nu ne va folosi nimic. Ba ne va fi spre și mai mare osândă. Viața după trup, care ne-a salvat o, fiind un prilej de continuare a păcatelor și o sfidare a jertfelor ce s'au adus pentru noi, ne va fi drum spre o și mai groznică peire.

Să nu zădărnim jertfele fraților noștri! Nu există un păcat și o bătădărie mai mare ca aceasta. O asemenea faptă ar răsbuna-o Dumnezeu nu numai asupra noastră personal, ci și asupra neamului. Am văzut cât de greu am fost osândiți pentru nesocotirea jertfelor din războiul de întregire națională. Dar fiind prima noastră păcătuire în direcția aceasta, pedeapsa nu ne-a fost totuși spre peire. Pentru a doua păcătuire însă, pentru perzistența în rău, n'ar mai putea fi scăpare.

D. STĂNILOAE

Biserica neamului și durerile fiilor ei

Neamul Românesc a fost, în cursul vremurilor, unul dintre cele mai încercate neamuri pe cari le-a presărat Dumnezeu pe fața pământului. Istoria ne desvelește în chip lămurit belșugul de greutăți pe care i le-a hărăzit soarta și de multe ori cititorul rămâne uimit de puterile miraculoase cu care a rezistat acest popor tuturor acestor răutăți.

Sunt însă și de aceia cari conchid la un determinism păgân, în virtutea căruia națiile mici trebuie să sufere cnuțul celor mari și să le facă loc. Aceasta este o greșală. Pentru că o nație, ori cât de mică ar fi ea, are dreptul la trai atâta vreme cât stă sub ocrotirea lui Dumnezeu. «Un om ca și un popor atâta prețuește cât a înțeles din Evanghelia lui Hristos».

De aceea rezistența de veacuri a poporului românesc trebuie pusă în lumina legăturilor strânsă pe care le-a avut cu Biserica sa. El și-a topit todeauna vrerile sale cu vrerea lui Dumnezeu, iar aspirațiunile sale au fost sudate în chip pătrunzător cu cele ale Bisericii strămoșești. Așa se poate pricepe de ce epocile de glorie ale neamului au fost una cu timpul de mărire a Bisericii, și

invers. Căci ortodoxia este o sinteză fericită între universalitatea creștinismului și ființa națională a fiecărui popor. Iar ortodoxia românească — care este îmbrăcată în haina de sărbătoare a graiului din străbuni și a artei religioase — a fost și este totdeauna expresia pământului românesc.

Biserica ortodoxă, în lungul veacurilor, n'a încetat o clipă de-a turna duhul lui Hristos în toate ramurile de activitate românească și nu s'a dat la târguială cu nimeni când a fost vorba de ființa neamului. Dacă Biserica a putut face lucrul acesta pregătind în acelaș timp drumul de glorie pe care se găsește azi neamul, apoi asta se datorește lerarhilor ei luminați de ieri și de azi cari au știut-o ridica și apăra după cum se cade.

În discursul Său dela marea adunare românească din Alba-Iulia din anul 1939, I. P. S. Mitropolit Nicolae a Ardealului a zis, sub ropote de aplauze: „Vrem să fim conduși românește, cât mai românește. Dreptul neamului la viață nesocotit de veacuri îndelungate să fie ascultat și împlinit cu toată grija și cu toată atențiunea“. Aplauzele de

atunci au fost preluđuul împlinirii de acum a năzuințelor noastre naționale. Iar acum când neamul este în sângere, Biserica această «Mamă a poporului», și-a mobilizat toate puterile pentru apărarea și îndulcirea a ceea ce a dăruit Dumnezeu spre împlinirea pe acest pământ a destinului românesc. Biserica simte azi fiecare rană a ostașului sângerat de hoardele bolșevice și Ea este gata «să-și pună sufletul pentru oile sale».

În Arhiepiscopia ortodoxă a Sibiului, și în special aici la Centru, preoții au îmbrăcat, pe lângă epitrahil, halatul alb al Samariteanului și stau de veghe la căpătâiul răniților la spitale. Studenții Academiei teologice «Andreiane» se găsesc acum aici la datorie și împlinesc slujba de infirmieri la răniții adăpostiți în grandiosul local al Școlii Normale Șaguniene, pus la dispoziția țării de către I. P. S. Mitropolit Nicolae.

I. P. S. Sa printre răniți

Duminecă în 3 August, ora 9 a. m. a sosit la Sibiu primul tren cu răniți de război, solii desrobirii și ai stărpirii vrăjmașilor lui Hristos, întâmpinat de o imensă lume românească și de toate autoritățile orașului.

I. P. S. Mitropolit Nicolae a ținut să fie prezent pentru a primi la gară pe acești eroi cari constituie «verigile prin cari se teagă lanțul veșniciei naționale».

A străbătut toate vagoanele mângâind rănilile și împărțind arhipăstoreasca binecuvântare.

În fața vagoanelor erau înșiruiți studenții teologi sanitari în halate și bonete albe, așteptând ordinul de debarcare a răniților. A fost unul dintre cele mai impresionante momente, când ostașii țării sfredeliți de gloanțele slujilor lui satan au fost primiți în brațe de Biserica neamului prin mâinile teologilor și ale călugărițelor ortodoxe dela Sibiu și duși în spitale să ia vindecare.

Așa a înțeles și înțelege totdeauna Biserica lui Hristos să aline durerile fiilor ei.

În ziua următoare, de dimineață, I. P. S. Mitropolit, a pornit iar să viziteze pe răniți în spitale.

Insoțit de un preot și doi studenți teologi infirmieri, se oprește la spitalul public din Sibiu. Din spuza de înalte griji ce le are, înaltul lerarh a rupt o jumătate de zi încheiată sfând de vorbă cu fiecare rănit în parte.

— Unde te-a nimerit bolșevicul, băiete, întreabă pe unul înaltul lerarh.

— Mi-a ciuruit piciorul înalt Prea Sfințite, aici la pulpă și mi-e necaz că n'o să pot răni și eu ciolanele unui bolșevic, pentru că ai noștri îi mănâncă de vii până m'oi întoarce pe front.

— Ești cam trist ostașule! Te doare rana?

— Nu! Dar mă gândeam că ai noștri oare mai înaintează? Aș vrea să merg pe alt front...!

— În ce localitate ai fost rănit, întreabă pe un ofițer!

— La cucerirea pădurii dela x, acolo unde am pârjolit pe bolșevici, ca pe niște șoareci în cușcă.

Și așa pe rând, cu zâmbetul și vorba de îmbărbătare pe buze, I. P. S. Sa, dă fiecăruia rănit un bob de mângâiere lăsându-i la pernă o cârtică de rugăciuni pe care ostașul se grăbea să o sărute.

Nivelul moral al răniților este nebănuț de înalt. La ieșirea din fiecare salon i-a binecuvântat spunându-le că: ei sunt cei mai dragi bărbați ai țării, pe cari neamul îi va cinsti totdeauna pentru că au fost în stare să înscrie în istorie zdrobirea celui mai cumplit vrăjmaș al țării și al Bisericii lui Hristos.

La plecarea, I. P. S. Sa, a dispus să li se împartă răniților gazete și cărți.

Înainte de-a se depărta însă, a vizitat și pe ceilalți bolnavi împărțind și acestora binecuvântări și cărți de rugăciuni.

Așa simte Biserica neamului durere și suferință.

N. Belea

Nr. 11.964

Apelul

patriotic către slujitorii sfintelor altare al dlui Radu Rosetti, ministrul culturii naționale și al cultelor

Aducem pe această cale la cunoștința publică următoarea adresă cu Nr. 40.225, din 25 Iulie 1941 a dlui ministru Radu Rosetti, privitoare la chemarea Onor. Cler în timpul războiului actual:

«Războiul sfânt în care s'a angajat Țara noastră, pentru zdrobirea puterii pustiitoare și necinstitoare a Bisericilor și Crucii lui Hristos, ca și pentru desrobirea fraților noștri, — de un an de zile sub silnică și tiranică stăpânire, — cere din partea tuturor un neprecupețit spirit de jertfă. Actele de vitejie cu care ostașii noștri reinviază eroismul legendar al înaintașilor, ne înalță și ne umplu inimile de bucurie. În bucuria noastră să nu uităm totuși că în multe familii se va întinde vălul cernit al doliului. Pentru toți cei loviți, trebuie să se găsească o mângâiere. De aceea, Vă rugăm să îndrumați din nou pe P. C. Preoți, să nu lipsească dela datorie, în aceste vremuri de crucială însemnătate pentru Biserică și Neamul nostru. Să nu fie durere pe care preotul să n'o cunoască și să n'o aline, să nu fie suferință pe care el să n'o împărtășească, alături de toți cei ce suferă. Deasemenea să nu fie lipsă, pe care el să nu caute s'o îplinească, aju-

tând și încurajând cu cuvântul și cu fapta, pe toți cei ce se trudesă din greu în lupta cu nevoile vieții și pentru afirmarea țării Neamului. Orice inițiativă să găsească pe preot mereu prezent, povățuind, îndrumând și muncind alături de cei cari folosesc cu drag puterea lor de muncă spre binele Patriei. Vizitarea spitalelor, în care-și refac sănătatea soldații noștri eroi, să fie o permanentă grijă a P. C. Preoți, însoțind cuvântul de mângâiere și de binecuvântare al Bisericii, cu împărțirea de cărți și de tot felul de ajutoare, pe care nimeni nu se va da înapoi să le pună la îndemâna Bisericii, în acest nobil scop. Astfel Biserica va fi la înălțimea chemării Ei și va impune iarăși rolul pe care l-a avut în trecutul neamului nostru românesc și va ajunge să i se cinstescă activitatea și slujitorii, de către toți, fără nici o rezervă.

Primiți, Vă rugăm, Înalt Prea Sfințite, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Ministru:

General Radu Rosetti

Mulțumim dlui ministru Radu Rosetti pentru înțelegerea rostului înalt al chemării preoțești în aceste zile de eroică încordare a întregii suflări românești.

Sibiu, 31 Iulie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

In capitala Basarabiei

Slujbă religioasă, de pomenire și slavă pentru eroii neamului, s'a făcut în Chișinău eliberat prin jertfa ostașilor români și germani. P. S. episcop Dr. Partenie Ciopron al armatei, cu participarea unui sobor de preoți militari și localnici, a slujit parastasul întru pomenirea ostașilor căzuți pe câmpul de luptă.

Întreaga suibă religioasă s'a săvârșit în aer liber, în fața ruinelor catedralei basarabene, care a fost aprinsă de jidanii din oraș după retragerea bolșevicilor.

Pentru reclădirea sfântului lăcaș dela Chișinău s'au luat în aceeași zi măsuri, instituindu-se în acest scop un comitet din personalitățile locale.

P. S. episcop al armatei, însoțit de p. protopop Ion Dăncilă, a cercetat apoi spitalele de răniți, împărțind bolnavilor cărți de rugăciuni, icoane și cruciulițe.

Cițiți, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Nr. 12.377/941

Ordin circular

Cătră toate oficiile protopresbiterale și parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Aducem la cunoștința tuturor oficiilor protopopești și parohiale spre știre și conformare dispoziția Onoratului Minister al Cultelor și Artelor în chestiunea eliberării de certificate sau acte de stare civilă funcționarilor publici și particulari din străinătate:

«Fiind informați că oficiile parohiale ar elibera diferite certificate sau acte de stare civilă, solicitate de funcționarii publici și particulari, preoți, învățători etc., aflați în străinătate sau rămași în teritoriul cedat Ungariei, avem onoare a vă ruga să binevoiți a pune în vedere tuturor organelor în subordine, să nu elibereze nici un fel de act oficial pentru locuitorii din alte țări, decât prin intermediul Ministerului de externe.»

Sibiu, 7 August 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 12.432

Comunicat

Duminecă, în 10 August a. c. se va sluji parastas în toate bisericile Arhiepiscopiei, pentru pomenirea ofițerilor, subofițerilor și soldaților morți în războiul contra bolșevicilor. Listele cu numele lor se vor cere dela prefecturi și primării.

Sibiu, 8 August 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Ministrul culturii naționale și al cultelor, dl general Radu Rosetti, a sosit la Sibiu și a inspectat instituțiile de învățământ din municipiu și județ.

Găzduit la Reședința mitropolitană, dl ministru Radu Rosetti a prezidat în ziua următoare, Duminecă, o ședință a Senatului universitar, în localul universității, la care au participat toți decanii facultăților împreună cu rectorul universității, dl Dr. Iuliu Hățeșanu. După aceasta, în Reședința mitropolitană a vorbit inspectorilor școlari din regiunea Alba-Sibiu, dând îndrumări privitoare la deschiderea noului an școlar. După amiază dl ministru a vizitat câteva școli din localitate și din comunele vecine.

Decorări. La eliberarea Basarabiei de stăpânirea bolșevică, marele Führer a decorat pe Comandantul forțelor germane și române, general Ion Antonescu, cu ordinul Crucea de fier în gradul de cavaler. — Cu cel mai înalt ordin român de război, „Mihai Viteazul“, au fost decorați trei ofițeri germani, — dovadă puternică a prieteniei de arme româno-germane.

Din eparhia Hotinului. Alcătuită din trei județe basarabene: Bălți, Soroca și Hotin, eparhia aceasta a rămas, încă din anul trecut, vacantă prin alegerea I. P. Sfințitului Tit Simeon în scaunul de mitropolit al Bucovinei. Până la alegerea titularului, a fost însărcinat cu conducerea acestei eparhii P. S. Dr. Partenie Ciopron, episcopul armatei, care convocând consiliul eparhial a dat îndrumările necesare în vederea activității pastorale ce trebuie desfășurată după un an de pângărească stăpânire.

Cerc preoțesc. — A patra ședință a cercului preoțesc VI, protopopiatul Deva, s'a ținut în filia Dumbrăvița, la 13 Iulie 1941. Biserica de lemn, puțin încăpătoare, încă dela primul aviz al clopotului, a început a fi populată de creștinii evlavioși, mulțumiți de sosirea, în mijlocul lor, a mai multor preoți.

Drept răspuns, am făcut să se poare în mijlocul lor, tămăduitorul trupurilor, Duhul sfânt, prin taina sf. maslu.

Rugăciunii de deslegare a tuturor soldaților căzuți în războiul sfânt, început contra ateismului bolșevic, precum și ecteniilor implorătoare a proriei cerești, pentru învingerea creștinismului, li-a urmat predica părintelui Aron Muntean, președintele cercului, pornind dela cuvintele evanghelice: „Voi sunteți lumina lumii“, (Matei 5, 14).

Cu această ocazie a fost citită pastorală I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, trimisă tuturor parohiilor, — cu prilejul războiului prin care trecem, — drept încurajare pentru cei chemați sub arme și indemn la iubire și ajutor reciproc, pentru cei rămași acasă.

Păr. Nicolae Gherman din Leșnic a vorbit poporului despre: „Familia creștină, temeliea statului nostru“.

În după masa acestei Dumineci am făcut sfințirea apei la două familii, pentru binecuvântarea caselor și gospodăriilor lor, și taina sf. maslu pentru trei bolnavi.

Dând binecuvântările noastre poporului rămas, ne-am reintors la ale noastre. — Pr. Aron Muntean.

Organizați Reuniuni de femei

* FOIȘOARA *

„Credința religioasă, ca factor de disciplină și solidaritate națională“¹

de Sofia Șt. Metes

Dacă prezența la această expunere a mea, a Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae, cât și a atâtor persoane reprezentative în viața noastră bisericească și publică, înseamnă pentru mine o înaltă cinstire, pentru care mulțumesc cu recunoștință, această prezență înseamnă însă mai presus de toate o mare răspundere ce mi-am luat, de a prezenta una din cele mai esențiale probleme sufletești a zbuciumatelor vremuri de astăzi.

Nu am curajul să numesc expunerea mea o conferință religioasă, deși titlul ce i l-am dat ar îndreptăți o asemenea așteptare. Nu, fiindcă o conferință religioasă ar trebui să isvorască dintr'o adâncă cunoaștere a frământărilor sufletești ale omului de totdeauna și cu deosebire ale omului modern. Domniilor Voastre Vă rămâne însă să judecați dacă am isbutit și în ce măsură să mă apropii să înțeleg și să pătrund aceste adâncuri de gândire și necontenită frământare ale sufletului uman în general, și, a sufletului românesc în mod special.

Expunerea de față, e mai mult spovedania unui suflet, pentru care credința religioasă se pune ca o mare pro-

blemă de conștiință, cu deosebire în aceste vremuri atât de grele, atât de dureroase și de hotărâtoare pentru neamul său.

Dacă am ales să vorbesc despre un subiect religios, învingând sfiala, am făcut-o din considerații mai înalte, ce-și au substratul în acea neprihănită iubire de neam și de țară, care-ți poruncesc și-ți dau curaj, să cauți să cercetezi și să descoperi toate căile ce pot duce către închegarea rândurilor într'o disciplină și solidaritate deplină, prin care și-ar putea asigura țara și neamul, binele și trăinicia.

Și, niciodată mai mult decât în aceste vremuri de tragedie universală, când atâtea popoare se mistuiesc în focul pustiitor al armelor ucigătoare, iar altele își macină energiile sub teroarea războiului ce le-ar putea cuprinde în vârtejul său cumplit, rostul problemelor religioase, ce reprezintă cheia păcii și a fericirii pe pământ, nu s'au cerut a fi înțelese mai bine și mai adânc pentru a putea și noi desprinde din tragicul ceas al prezentului, prin lumina religiei, marile comandamente pentru viitorul de izbăvire și biruință al neamului românesc.

Onor. Auditoriu,

Scurtul timp ce ne stă la dispoziție pentru expunerea de față nu ne îngăduie să vorbim mai pe larg despre marele îndreptar de echilibru moral, de disciplină și solidaritate, ce l-a reprezentat statornic în viața popoarelor credința religioasă, începând cu cele mai vechi timpuri ale istoriei. Și, nici să arătăm ce ușor s'au prăbușit împărății și civilizații puternice, îndată ce au părăsit temelurile acestei credințe religioase.

Mă voi mărgini să insist ceva mai mult asupra curenților și ideologiilor ce-au frământat spiritualitatea secolului

al 19-lea, — a căror influință a depășit cadrul secolului în care s'au produs, trecând și în lumea spirituală a secolului al 20-lea. Sau și mai bine zis, abea în secolul nostru și-au putut strecura fructul copt, aruncând în cele 4 vânturi ale lumii sămânța materialismului ucigător de avânturi, și, în permanentă luptă cu Cuvântul lui Dumnezeu, ziditor de dreptate și de adevăr. Și, care, subminând cea mai mare parte a gândirii umane, a creat ideologii vulcanice, a căror erupții revoluționare au zguduit adânc echilibrul moral din lume.

Gândirea veacului al 19-lea a fost stăpânită de cele două forme ale materialismului: materialismul filosofic, sau ateismul, care nu cunoaște altă existență afară de cea a materiei, — și ne gândim mai ales la doctrina lui Haeckel, care aseamănă sufletul omenesc cu energia dinamică ce-o desfășoară oricare motor în mers, — și apoi, materialismul social, cunoscut sub numirea de socialism, care nu vede nici el altă deslegare pentru progresul și binele umanității decât tot prin problemele de ordin economic, în jurul cărora se învârtesc apoi toate celelalte probleme de cultură și progres. Socialismul mai are și absurdă pretenție de a se substitui ori cărei religii, pentru a feri omenirea singur, prin propriile sale puteri și mai ales fără Dumnezeu.

Cercetările științifice tot mai întinse și bogate invenții ale spiritului omenesc pentru care secolul al 19-lea s'a numit și secolul progresului tehnic, sporeau necontenit trufia și încrederea omului în sine. Apoi progresul material tot mai accentuat, ce ducea către acel utilitarism universal, în mod fatal au creat multele erezii, profund dăunătoare, despre om și fericirea lui pe pământ.

Affel secolul al 19-lea s'a încheiat cu o adâncă și foarte dureroasă criză morală, pe care o găsim și la temelii

¹ Conferință ținută la Sibiu, 9 Martie, și București, Sala Dalles, 15 Iunie 1941, în cadrul Societății ortodoxe naționale a femeilor române.

Spre viață nouă

Format în dualitate, spirit și materie, „lut în formă de om, cu suflet nemuritor“, omul a oscilat între acești doi poli, — între cele două principii de viață: spiritualism și materialism.

Spiritualismul apare ca o zi luminoasă din primăvară. Scopul său e ridicarea omului spre cer, spre soare și viață. În spiritualism, ca în adevăratul lor mediu prielnic, se desvoltă virtuțile și artele cele mai felurite.

Religia și cultura, științele și artele, morala și justiția, în epoca spiritualismului și-a fondat bazele trainice, dăinuind și acoperind cu roadele lor omenirea veacurilor.

Creștinismul a ținut pas cu viața societății și a individului, ajutând și îndreptând prin ceea ce are etern într'insul.

Materialismul nu e propriu zis numai o supra-prețuire a materiei, ci tot odată e filosofie a vieții căutând să explice și să înglobeze manifestările omului. Din ordinea bio-fiziologică a naturii el aplică omului legile după care să se conducă, înlăturând principiile divine și tăindu-i legătura cu cerul. El încovoae privirea omului spre pământ și spre bucuriile ce i le poate dăru. În concepția lui, cerul cu misterele lui de veacuri, cu chemarea și sublimul său, nu are valoare decât atât cât poate fi izvor de bucurii trecătoare.

Materialismul, răpind farmecul spiritual al vieții, în locul lui a pus mașina, cu sgomotul și nestatornicia ei.

Drept consecință, s'a cuibărit în straturile superioare necredința și goana după distracții, iar, în părțile inferioare, în doiala cu un întreg cortegiu de vițuri. Și pentru unii, și pentru alții e sbucium intens și nemulțumire.

Eroii de epopee ai spiritualismului încearcă să coboare în mijlocul lumii soarele regenerativ al unei noi vieți cu mai puțin plâns, cu mai multă dragoste, cu mai multă dreptate.

Razele de foc ale eroilor spirituali, mari și mici, încep să pătrundă departe în lume, mobilizând la luptă lor pe cei ce își dau seamă de caducitatea idealurilor telurice. Ei sânt stâlpii de foc prin pustiu vieții. Lor li se cuvine imn de slavă deapururi.

În lupta ce se dă între națiuni, fie pe temeiul de ideologii, sau de interese economice, fie pentru stăpâniri și ambiții, ceea ce este o adevărat de valoare, e lupta între spirit și materie, suflet și trup, cer și pământ, întunec și lumină, — e renașterea credinței, a nădejzii și a dragostei frățești, și ruga fierbinte ce se înalță spre Dumnezeu de preoți și laici, din toate straturile sociale, — e începutul unei vieți noi, e

ingenunchiere la picioarele crucii, în nădejdea că va birui lumina asupra întunecului, așa precum din mormânt a răsărit viața tuturor...

V. D. Ogradă

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Nr. 11.242 Bis.

Notificare oficială

despre primirea în Școala de cântăreți bisericești „D. Cunțan“ din Sibiu

Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești „Dimitrie Cunțan“ din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși luminați.

În afară de cântarea bisericească cea adevărată, elevii acestei școli primesc o educație religioasă-morală cât mai îngrijită cu puțință și au prilej să se inițieze și în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viața lor. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, pomărit, legumărie, agricultură rațională, etc.

Cu începerea noului an școlar, școala de cântăreți bisericești din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleși fii ai dreptcredinciosului nostru popor și cu deosebire aceloră dintre ei cari urmăresc să-și creeze o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă în slujba preamării lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1941/42, își vor înainta, până la 1 Septembrie 1941, cererile lor pe adresa: „Direcțiunii Școlii de cântăreți bisericești „D. Cunțan“ în Sibiu“, însoțindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
2. Certificat de naștere,
3. Certificat școlar (cel puțin despre patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și că nu are defecte corporale.

În această școală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, dela vârsta de 15 ani împliniți. În ziua de 30 Septembrie se va ținea examenul de admitere, care va consta din probe orale asupra materiei din școala primară și supraprimară. Cursurile

vor începe regulat în ziua de 1 Octombrie 1941.

Elevii primiți vor aduce cu sine următoarele: două schimburi, haine de pat (străjac, saltea, pătură sau plapomă, perină, cuvertură albă pe pat, două ștergere cel puțin, etc.), cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai. Tacămurile trec în proprietatea școlii. Fiecare elev va aduce cu sine și o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-și cruța încălțăminte.

Toți elevii sunt interni. Taxa de întreținere este de Lei 14.000 pentru întreg anul școlar și se va achita în trei rate și anume: Lei 5000 la înscriere, Lei 5000 întoarcere din vacanța Crăciunului și Lei 4000 la Paști.

Având în vedere împrejurările vieții de azi, Direcțiunea școlii își rezervă dreptul de a mări sau micșora această taxă, după cum vor fi prețurile pieții.

Cursurile durează doi ani de teorie și un an de practică.

După absolvirea școlii se eliberează Diploma de cântăreț bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul statului cu un salariu lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 și astăzi sunt retribuiți lunar cei mai mulți dintre absolvenții școlii. Pe lângă aceasta, cântăreții vor avea uzufructul sesiunii cantonale, obținută din reforma agrară.

Onorata Preoțime e poftită a citi această Notificare credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive și a îndemna părinții cu fii buni să și-i trimită la școala de cântăreți bisericești.

Pe lângă aceasta mai dispunem Oficiilor parohiale spre știre și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile cari angajează absolvenți ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salariu de 500 Lei lunar conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligația să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii cantonale.

c) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți angajați în parohii cu cântăreți necalificați să se bucure de dreptul de-a ocupa strana dreaptă, având consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiune și din toate venitele cantonale.

Posturile de cântăreți bisericești devenite vacante nu se vor mai putea în-

tregi decât cu absolvenți ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre cari dispun de mijloace materiale, întru cât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreți bisericești, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

În sfârșit, apelăm la iubita noastră preoțime și la bunul nostru popor ca să cugete adânc și să înțeleagă rostul cel mare al școlii bisericești de toate gradele și categoriile, în aceste vremuri de lupte vii pentru Neam și pentru Lege. Biserica are lipsă de fii treji și luminați, cari pot fi atât de minunat pregătiți pentru lupta cea mare și în Școala noastră de cântăreți bisericești dela Sibiu.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 15 Iulie 1941.

Consiliul arhiepiscopesc

Din premiile Academiei Române

Printre premiile, pe care Academia Română le va acorda în sesiunea generală din 1942 și în sesiunile următoare, sânt câteva cu subiecte date, care privesc direct viața și istoria Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramurșului, și anume:

1. Premiul Statului Gh. Asachi, de 50.000 lei, cu subiectul „Contribuțiunea Românilor din Banat în veacul al 19-lea la progresul Statului român“, cu termen de prezentare a manuscriselor la Academia Română până la 31 Decembrie 1941.

2. Premiul Ioan și Emilia Dr. Rațiu, de 25.000 lei, cu subiectul „Viața și activitatea Drului Ioan Rațiu și a soției sale Emilia“, cu termen de prezentare a manuscriselor la Academia Română până la 31 Decembrie 1941.

3. Premiul Năsturel, de 5000 lei, cu subiectul „Studiu asupra istoriei orașului Lugoj“, cu termen de prezentare a manuscriselor la Academia Română până la 31 Decembrie 1942.

4. Premiul Ion C. Mihail, de 50.000 lei, cu subiectul „Istoria luptelor naționale din Transilvania, Banat, Crișana și Maramurș dela 1848 până la 1918“, cu termen de prezentare a manuscriselor la Academia Română până la 31 Decembrie 1942.

Prin toate aceste premii Academia Română urmărește ținta de a da o încurajare cât mai puternică dezvoltării literaturii istorice la românii din teritoriile amintite.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

celor două mari răboaie europene, mai bine zis mondiale ale secolului nostru: 1914 și 1939.

Materialismul veacului trecut și-a întins rețeaua cătușelor sale fermecate tot mai mult peste sufletul uman, împiedecându-i sborul spre ideal, spre culmile de eternă frumusețe și adevăr dumnezeesc.

Abia doar o singură rază luminoasă mai brăzda cerul întunecat al gândirii materialiste: ideea națională, fără de care, popoarele și-ar fi pierdut de tot îndreptul către o viață de năzuinți mai nobile.

Nicăiri ca în vasta împărăție a Rusiei, doctrina socialistă în diversele ei nuanțe și în special în formula ei marxistă, n'a zguduit mai adânc temeiurile de străvechi tradiții ale imperiului, și nicăiri n'a pus în mișcare din temelii ordinea de stat ca acolo. Desigur, pentru că nici într'o altă țară din Europa, acest curent revoluționar, pornit spre distrugere, n'a fost întâmpinat la început cu mai multă indiferență și cu mai puțină pregătire ca acolo, de către factorii ce aveau chemarea să-i opună puternicul zăgaz al Bisericii lui Hristos, al mântuitoarei credințe creștine.

Cu deosebire clerul rus a fost aproape complet nepregătit în momentele când socialismul și-a deslănțuit fanatica sa propagandă de cucerire a maselor. El nu putea să-și deie seama despre marea primejdie ce-o prezintă socialismul pentru biserică. Neorientarea a fost atât de înfinsă, atât de complectă în această privință, încât s'au găsit destui preoți cari să se declare de acord și solidari cu noul crez și să salute această mișcare în care s'au și încadrat, binecuvântând prin întruniri publice lupta socialismului pentru stabilirea unui echilibru de dreptate și fericire între oameni.

Astfel socialismul din ce în ce mai îndrăzneț, a început să intereseze și să preocupe tot mai intens cercurile intelectuale și literare din Rusia, unde s'a format ideea că, el ar fi o întregire sau chiar o desăvârșire a creștinismului, ajungându-se în acest fel la consolidarea formulei social-creștine. În cadrul acesteia, s'a afirmat vigouros, din nenorocire, prin scrierile sale, și puternica personalitate a lui Leon Tolstoi, care, deși profund religios în felul său, luă poziție hotărâtă în formă de luptă literară, nu numai împotriva bisericii, lovind greu în prestigiul ei, ci tot atât de îndârjită și necruțătoare și împotriva formei de stat existente în Rusia, a cărei orânduire de legiuire o atacă din plin, clătinând astfel încrederea maselor în harul și durabilitatea acestora.

Totuși au mai rămas personalități de mare talent și autoritate, dintre care vom numi pe filosoful Berdiaef — pe care am avut prilejul să-l cunosc personal și să particip la câteva conferințe ale sale, în anii 1927 și 1928, la Paris — și scriitorii Dostoievski, Soloviev, Bulgakov și Babuskin, cari au declarat război socialismului, sărind în apărarea bisericii asediate.

Vom reproduce câteva rânduri din cartea gânditorului Berdiaef „Socialismul ca religie“ (1906) ce cuprinde o sinteză a tendințelor socialismului, ce caută să se transforme în religie: „religia socialistă nu este numai organizația vieții economice și satisfacerea nevoilor omeniului, ea nu este numai stabilirea scopurilor economice, sau micșorarea zilei de lucru, sau mărirea salariului, ci, ea este o concepție despre viață, deslegarea întrebării asupra vieții, ea este scopul istoriei, este predica moralei socialiste, a filosofiei socialiste, ea este subordonarea tuturor cugetelor înalte pâinei de toată ziua...“ „Socialiștii, zice mai departe Ber-

diaef, înșală omenirea cu astfel de nădejdi și fac viața pământescă mult mai nenorocită, întrucât îi distrug speranța în veșnicie“.

Soloviev, deasemenea, răsboindu-se cu socialismul și combătându-l cu înverșunare, îl osândește ca pe cea mai primejdioasă minciună și erezie, ce ține să înlocuiască credința în Dumnezeu, ce a înobilat sufletul popoarelor, așezându-l pe temeiurile salvatoare ale adevărului și dreptății, — cu doctrina materialismului creator de ură și de răsunare.

Dostoievski spune: Dacă nu există Dumnezeu, atunci nu există nici o virtute și chiar nici nu mai este necesară. Virtutea este însă principiul adevăratei vieți. Omul stă totdeauna pe pragul veșniciei și al necunoscutului, ori cum ar încerca el să se lapede de Dumnezeu. Numai creștinismului îi datorează omenirea principiile dreptății. Chiar principiile de bază ale socialismului, libertate, egalitate și fraternitate, își au rădăcinile lor în Evanghelie și toate aceste principii vor putea fi împlinite numai pe teren creștin“.

Se aflară și printre clerici câteva personalități de seamă, care să înceapă lupta împotriva valului cutropitor, ce se strecura și creștea în viața poporului rus, — printre care amintim pe episcopul Harcovului, Ambrosius și preoții Platon și Vostorgov, dintre care acesta din urmă a scris și publicat în 1913 o monumentală operă în două volume intitulată: „Socialismul în lumina creștinismului“.

Din nenorocire însă, acțiunea combativă a clerului a pornit prea târziu și relativ prea slabă față de progresele de cucerire tot mai crescânde ale socialismului, ce și-a început acțiunea cu atrăgătoare și mai ales amăgitoare formulă a social-creștinismului, și care avea ca prim scop mărturisit, răspândirea culturii printre masele populare.

Știri de pe front

Formațiuni germane și trupe române, comandate de Generalul Ion Antonescu, au obținut în 5 August succese nouă în Ucraina împotriva bolșevicilor. O brigadă de cavalerie română a capturat numeroase care de luptă, tunuri și un transport sovietic de muniții.

În noaptea de 5 spre 6 August Moscova a fost din nou și cu succes bombardată. Loviturile au fost date contra uzinelor industriei aeronautice și a instalațiilor de aprovizionare a dușmanului.

Comunicatul special, dat Miercuri de înaltul comandament german, stabilește că armata sovietică, foarte bine utilată, poate fi socotită ca distrusă. Sovieticii, cari s'au bătut cu mare învierșunare, au pierdut peste trei milioane de oameni; la aceștia adăugându-se 900.000 de prizonieri, se ajunge la cifra de 4 milioane de oameni scoși din luptă: cifrele spun că armata sovietică a fost nimicită în general.

Incepe, prin urmare, după uriașele lupte de până acum, o nouă fază de operațiuni pe frontul contra bolșevismului. Avem toată nădejdea că steaua lui, greu compromisă, se apropie vertiginos spre stângere în neîntință. Acolo să și rămâie!

Ce este bolșevismul?

Eată, la întrebarea aceasta, câteva lămuriri:

„Bolșevismul este o creatură străină în ordinea lumii noastre. În vinele acestei creaturi curge sânge rece de reptilă. Ceea ce observăm în Rusia, este o evoluție înapoi spre nivelul cultural al vieții inferioare. Comunismul se asemănă cancerului, care trăiește într'un corp slăbit, chinuște și duce la pietre. A primi comunismul, ar însemna a face din reptilă un animal domestic, sau a mângâia o cobră“.

Altă părere:

„În Uniunea sovietică se petrec lucrurile cele mai diabolice: sute de mii de oameni sânt chinuși până la moarte, cum nu s'a mai pomenit nici în vremile celor mai mari cruzimi ce le cunoaște istoria“.

Părere în aceeași chestiune:

„Părerea mea este că toate daunele și toată mizeria din Rusia au luat naștere din vina și nebunia bolșevicilor, și că în Uniunea sovietică și în Răsăritul Europei nu se va produce o ameliorare, atâta timp cât acești bărbați ticăloși, acest grup mizerabil de fanatici internaționali, vor stăpâni cu teroare populația rusească. Politica pe care o voi adopta întotdeauna, va fi răsturnarea și distrugerea acestui regim criminal.“

Și cine socotiți că este autorul unor astfel de judecăți asupra bolșevismului? — Nimeni altul decât însuși șeful guvernului englez actual, Churchill, — aliatul de astăzi al bolșevicilor descriși altă dată așa cum am văzut mai sus.

(O colecție interesantă, din declarațiile lui Churchill despre bolșevism, o face ziarul din Praga „Ceske Slovo“. Merită să fie reținute).

Nr. 1350/1941 (53) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Rodbav**, protopopiatul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială, arătură, fânaș și islaz de 7 $\frac{1}{2}$ jugăre.
3. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de documentele reglementare și de autorizația de candidare dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc Făgăraș în termenul stabilit.

Concurenții, cu preavizul oficiului protopopesc, se vor prezenta în Dumineci și sărbători spre a se face cunoșcuți parohienilor.

Făgăraș, la 21 Iulie 1941.

Pavel Borzea
adm. prot.

INFORMAȚIUNI

Intronizarea P. S. Sale episcopului Veniamin, cum se anunță din Caransebeș, se va face în 24 August 1941. Consiliul eparhiei caransebeșene a început pregătirile în vederea unei demne și frumoase primiri a noului episcop al Caransebeșului.

Dela vicariatul ortodox din Alba-Iulia. Vicariatul nostru, — cu sediul în Alba-Iulia până la reîntregirea eparhiei Clujului, — are 205 parohii organizate în 8 protopopiate cu 200 de mii de credincioși, sub conducerea unui consiliu stătuitor din 3 clerici și 6 mireni, instituit în ziua de 6 Septembrie 1940. În fruntea consiliului vicarial stă P. C. Sa **Alexandru Baba**, protopopul din Alba-Iulia, ca președinte, care, în adunarea plenară a consiliului din 24 Iulie 1941, a arătat activitatea desfășurată și condițiile în care a lucrat până acum vicariatul. Referent, în chestiunile din raportul prezentat, a fost consilierul eparhial **Dr. Sebastian Stanca**. S'au desbătut diferite probleme bisericesti și administrative, și s'a constatat că, în toate privințele, activitatea conducerii vicariatului din Alba-Iulia a fost de reală valoare.

„Transnistria“ este numele ziarului, care începe să apară aducând prețioase date și informațiuni despre românii locuitorii în masse compacte, în sate și orașe, situate între Nistru, Bug și Nipru. Vorbesc aceeași limbă moldovenească, întocmai ca basarabenii, au același port și aceleași obiceiuri ca și frații lor din alte provincii. Scăpând acum din „republica moldovenească“ (cu capitala Balta), românii transnistrieni se bucură în nădejdea unui viitor mai puțin vitreg decât a fost trecutul lor sub bolșevici.

Târgul de Mostre Sibiu își va deschide în curând porțile pentru a noua oară de când s'a organizat. Durata târgului este 14—28 Septembrie 1941. Factorii vieții economice, producătorii au, prin urmare, din nou prilej de a expune produsul lor și de a participa astfel la manifestarea forțelor productive ale țării. Participarea cu mostre este o datorie patriotică. Prospective informative se dau la Comitetul de organizare dela Camera de comerț și industrie, Sibiu.

Moartea unui vestit poet Din Calcutta se anunță că poetul hindus **Rabindranat Tagore** a încetat din viață în 7 I. c.

Act de mulțămire. Oficiul nostru parohial, în numele consiliului și adunării parohiale, aduce calde mulțămiri dlui **Constantin Bursan**, pentru dăruirea alor 184 bucăți de acții de ale Băncii Iliă-Murășană s. a. Iliă, în valoare de Lei 92.000, pe seama bisericii ortodoxe române din Iliă. Protopop-paroh: **Iuliu Josan**.

Bancnote nouă. Banca Națională a României este autorizată să emită bilete de: 1, 2, 5, 20 și 100 lei, până la bătărea monetei de metal. Biletele vor servi la preschimbarea rublelor din Bucovina de nord și din Basarabia.

Apelul preoților norvegieni. Clericii norvegieni au adresat o chemare către tineretul Norvegiei, spunând: Lupta, împotriva bolșevismului și împotriva mișcării ateiste internaționale, a început. Fiecare trebuie să fie perfect lămurit despre ce este vorba: Astăzi se hotărăște dacă copiii noștri vor putea să mai aibă o educație creștină și o școală creștină. Astăzi se decide situația, dacă putem să mai avem, în țara noastră proprie, o credință creștină, o morală și o cultură. Întreaga preoțime cere poporului norvegian să lupte, într'o perfectă unanimitate și colaborare, pentru Norvegia și Finlanda, împotriva bolșevismului.

Știri locale

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 10 August 1941, va predica părintele **Gheorghe Noveanu**.

Poșta redacției

Pr. G. P. Săr...
Ai făcut foarte rău că ai primit să și se facă acea inspecție.

Prefecții și nici chiar Miniștri nu pot face inspecții, în nicio chestiune, la oficiile noastre parohiale. Aceasta cade în competența exclusivă a autorității bisericești.

Este bine ca toți preoții noștri să înțeleagă acest lucru.

Nr. 238—1941. (55) 3—3

Publicare de licitație

Parohia ortodoxă română din orașul Dumbrăveni, județul Târnava mică, dă în întreprindere prin licitație publică partea II-a din lucrările de construcție a bisericii din Dumbrăveni, adică: Betoane și zidiri în elevație dela soclu în sus, de Lei 1.314.374.

Licitația se va ține în 10 August 1941 ora 4 p. m., în localul oficiului parohial Strada Cuza Vodă Nr. 11, în prezența Consiliului parohial.

Planul, devizul și caietul de sarcini se pot vedea la oficiul parohial. Licitația se va face pe bază de oferte închise însoțite cu o garanție de 5% din valoarea devizului în numerar sau efecte de staf.

Nu vor fi admiși la licitație decât antreprenorii diplomați și specialiști în lucrări de biserici.

Concurenții nu pot preinde spese de participare la licitație.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a da lucrarea acelui concurent în care va avea mai mare încredere.

În caz că licitația nu va avea rezultatul dorit, se va ține din nou la 17 August 1941.

Dumbrăveni, la 21 Iulie 1941.

Ioan Dragolea
protopop, paroh

Judecătoria de pace rurală secția c. f. Agnita

Nr. 613/1941 (57) 1—1

Extract din publicațiunea de licitație

La cererea de executare făcută de urmăritoarea, Banca Agronomilor, contra urmăriței Menning Maria nasc. Brantsch, Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Agnita, Circ. judecătorei Agnita cuprinse în c. f. Agnita Nr. 1913, 1129, 2390, 2473, 2437, 2003, 1952, 190 Nr. de ord. A I top. 300 grădină 134 stj. cu prețul de strigare de 5270 lei. 2105/1/c fânaș cu un jug 1200 stj. top. 2105/1/c fânaș de 921 stj. cu prețul de strigare de 3750 lei. top. 2100 arabil cu 1129 stj. top. 2100/1 luncă de 377 stj. cu prețul de strigare de 7075 lei. top. 2105/1/b luncă de 230 stj. 2105/2/b arabil de 470 stj. cu prețul de strigare de 3000 lei. top. 303 grădină de 150 stj. cu prețul de strigare de 4500 lei. 1/2 din top. 4715 arabil de 202 stj. cu prețul de strigare de 1075 lei. top. 074 casă și curte de 145 stj. top. 075 grădină 141 stj. cu prețul de strigare de 120.750 lei. top. 5150 arabil și vârzărie de 1 jug. 015 stj. cu prețul de strigare de 12.750 lei. top. 5152 arabil de 1190 stj. cu prețul de strigare de 7500 lei. top. 5140 arabil de 000 stj. top. 5147 luncă de 217 stj. 5150 luncă de 140 stj. 5149 arabil de 507 stj. cu prețul de strigare de 4075 lei. top. 714 arabil cu 47 stj. cu prețul de strigare de 1125 lei pentru încasarea creanței de 2534 lei capital redus cu 50% interese de 3% dela 7 Aprilie 1934 spese de proces și de urmărire de 150 lei fixate până acum spese de 909 lei fixate pentru prezenta cerere de licitațiune.

Licitațiunea se va ține în ziua de 31 Octombrie 1941 ora 10 în localul strada Mihai Viteazul Nr. 10 ușa 10.

Imobilele ce vor fi licitate nu pot fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Agnita, la 19 Iulie 1941.

Judecător (ss) **Dr. Eugen Ciolan**
(ss) Cond. c. f. Părvulescu
Pentru conformitate Indescifrabil

Nr. 242—1941 (56) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Șmig**, protopopiatul Târnava mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu dependente.
3. Sesiune parohială 10 jug. arător, 7 jugăre fânaș, 13 jugăre pășunat.
4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, cu toate documentele și cu incuviințarea specială a P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc Dumbrăveni, în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare, la biserică, spre a se face cunoșcuți parohienilor.

Dumbrăveni, la 26 Iulie 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român Târnava mare în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Dragolea
protopop

Ad. Nr. 304/1941

(51) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Dâncul mare**, protopopiatul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială, pentru care preotul primește chiria cu cât e închiriată Școlii primare de stat.
3. Sesiunea parohială în extensiune de 10 jugăre arător și fânaș, precum și folosința cimitirului vechi și a unei grădini.
4. Adăul, adică una ferdela de porumb cu ciocani, dela fiecare fum (circa 120 fumuri).
5. Ziua de clacă obișnuită din bătrâni, dela fiecare fum.
6. Stola obișnuită în parohie în timpul de acum.

Cererile de concurs și autorizația de candidare, însoțite de actele cerute de Regulament, se vor înainta, în termen, oficiului protopopesc ort. român al Orăștiei.

Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare în parohie, spre a face cunoștință cu enoriașii. Oficiul protopopesc ortodox român al Orăștiei, în înțelegere cu consiliul parohial. Orăștie, la 10 Iulie 1941.

Pr. Iosif Vințan
adm. protopopesc

Ministerul Instrucției, Educației, Cult. și Artelor
Consiliul par. al bisericii Sf. Nicolae, Brașov

Licitație publică

Se publică spre cunoștință generală că, în ziua de **Joi, 14 August, 1941**, ora 11 a. m., în biroul Consiliului parohial al bisericii Sf. Nicolae din Brașov, Piața Unirii, se vinde la licitație publică cu oferte închise, în conformitate cu art. 88—100, întreg materialul lemnos ce va rezulta din exploatarea pădurii din muntele Sf. Ilie, județul Prahova, proprietatea bisericii.

Caietul de sarcini, precum și alte relațiuni, se pot vedea și lua la biroul sus-numit, în fiecare zi de lucru, între orele 10—12. (54) 3—3

Nr. 434/1941 (52) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a III-a **Săliște**, parohie de clasa I-a., devenită vacantă prin pensionarea preotului Iacob Șteflea, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Indemnizație de chirie.
4. Relu de lemne; sume cari se vor stabili în bugetul fiecărui an.

Cererile de concurs, cu documentele de studii și de incuviințarea de candidare dela autoritatea superioară bisericească, se vor înainta în termen oficiului protopopesc Săliște, județul Sibiu.

Candidații se vor prezenta, cu prealabila incuviințare a subsemnatului oficiu în parohie, pentru a fi cunoșcuți de credincioși. Săliște, la 15 Iulie 1941.

Oficiul protopopesc al Săliștei în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Dumitru Borcea
protopop.

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit **NICOLAE** al Ardealului. Redacția și Administrația: **Sibiu**, Academia teologică „Andreiană“. Redactor: **Prof. Dr. Grigorie T. Marcu**. Abonament anual, Lei 260.